

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

ΕΝΩΠΙΟΝ: [REDACTED], Ε.Δ.

Αρ. Υπόθεσης: 2606/2026

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

Κατηγορούσα Αρχή

v.

1. [REDACTED]
2. [REDACTED]

Κατηγορούμενοι

Ημερομηνία: 7 Αυγούστου, 2026

Εμφανίσεις:

Για την Κατηγορούσα Αρχή: κα [REDACTED] (για να ακούσει απόφαση ο κ. [REDACTED])

Για τους Κατηγορούμενους 1 και 2: κα Ν. Τσόκκου

Κατηγορούμενοι παρόντες.

ΠΟΙΝΗ

Οι Κατηγορούμενοι 1 και 2 (στο εξής οι «Κατηγορούμενοι»), κρίθηκαν ένοχοι, κατόπιν δικής τους παραδοχής, για τη διάπραξη των επτά αδικημάτων που παρέμειναν στο κατηγορητήριο, κατόπιν αναστολής των **κατηγοριών 6 και 9** και απαλλαγής τους από τις εν λόγω κατηγορίες.

Συγκεκριμένα, παραδέχθηκαν ότι, στις 28/7/2026, στην Αγία Νάπα της επαρχίας Αμμοχώστου, συνωμότησαν μεταξύ τους να διαπράξουν κακούργημα, δηλαδή να τραυματίσουν τον Παραπονούμενο (ΜΚ2 επί του κατηγορητηρίου) (**1^η κατηγορία**).

Παραδέχθηκαν, επίσης, ότι, στις 28/7/2026, στην Αγία Νάπα της επαρχίας Αμμοχώστου, παράνομα επιτέθηκαν με σπασμένη γυάλινη μπουκάλα εναντίον του

Παραπονούμενου, τραυματίζοντας και προκαλώντας του θλαστικά τραύματα σε διάφορα σημεία του σώματός του (**2^η κατηγορία**).

Παραδέχθηκαν, περαιτέρω, ότι, στον ίδιο τόπο και κατά τον ίδιο χρόνο που αναφέρεται στη **2^η κατηγορία**, επιτέθηκαν και κτύπησαν τον Παραπονούμενο, με αποτέλεσμα να του προκαλέσουν πραγματική σωματική βλάβη (**3^η κατηγορία**).

Σύμφωνα με τις λεπτομέρειες αδικήματος της **4^{ης} κατηγορίας**, παραδέχθηκαν ότι, στον ίδιο τόπο και κατά τον ίδιο χρόνο που αναφέρεται στη **2^η κατηγορία**, προκάλεσαν τρόπο στον Παραπονούμενο απειλώντας τον ότι με παράνομη πράξη θα του κάνουν κακό.

Σύμφωνα με τις λεπτομέρειες αδικήματος της **5^{ης} κατηγορίας**, παραδέχθηκαν ότι στον ίδιο τόπο και κατά τον ίδιο χρόνο που αναφέρεται στη **2^η κατηγορία**, με τη συμπεριφορά τους, προκάλεσαν παρενόχληση στον Παραπονούμενο, ενώ γνώριζαν ότι όφειλαν να απέχουν από τέτοια συμπεριφορά.

Σύμφωνα με τις λεπτομέρειες αδικήματος της **7^{ης} κατηγορίας**, παραδέχθηκαν ότι, στον ίδιο τόπο και κατά τον ίδιο χρόνο που αναφέρεται στη **2^η κατηγορία**, εισήλθαν σε περιουσία που ήταν στην κατοχή του Παραπονούμενου, δηλαδή στην οικία του, με σκοπό να διαπράξουν το ποινικό αδίκημα του τραυματισμού.

Τέλος, παραδέχθηκαν ότι, στις 22/7/2026, στην Αγία Νάπα της επαρχίας Αμμοχώστου, επιτέθηκαν και κτύπησαν τον Παραπονούμενο, με αποτέλεσμα να του προκαλέσουν πραγματική σωματική βλάβη (**8^η κατηγορία**).

Πέραν της υιοθέτησης των λεπτομερειών των αδικημάτων όπως καταγράφονται στο κατηγορητήριο, η ευπαίδευτη συνήγορος της Κατηγορούσας Αρχής προχώρησε με την έκθεση των γεγονότων που περιβάλλουν τη διάπραξη των επίδικων αδικημάτων. Αυτά έχουν ως ακολούθως:

Στις 28/7/2026 και ώρα 03:00, λήφθηκε πληροφορία από το Γενικό Νοσοκομείο Αμμοχώστου, ότι πρόσωπο το οποίο ήταν τραυματισμένο ανέφερε ότι προηγουμένως την ίδια ημέρα του επιτέθηκαν οι Κατηγορούμενοι 1 και 2 με αποτέλεσμα τον

τραυματισμό του. Μέλη του Τ.Α.Ε. μετέβησαν στο Γενικό Νοσοκομείο και διαπίστωσαν ότι το τραυματισμένο πρόσωπο ήταν ο Παραπονούμενος. Ο Παραπονούμενος ανέφερε προφορικά και περιληπτικά, ότι τις πρωινές ώρες της 28/7/2026, ενώ κοιμόταν με τη ΜΚ1 στο υπνοδωμάτιο του, πήγε ο Κατηγορούμενος 1, ο οποίος ήταν μεθυσμένος, μαζί με την Κατηγορούμενη 2 και έκατσε πάνω του και ξεκίνησε να τον κτυπά με γροθιές, προφασιζόμενος μια διαφορά που είχαν μεταξύ τους προηγουμένως. Ο Κατηγορούμενος 1 σταμάτησε να τον κτυπά μετά από παρέμβαση της συζύγου του Παραπονούμενου και μητέρας του Κατηγορουμένου. Ανέφερε, επίσης, ότι, στις 28/7/2026, ενώ κοιμόταν στο υπνοδωμάτιο, ξύπνησε από τις φωνές των δύο Κατηγορούμενων. Άνοιξε την μπαλκονόπορτα του δωματίου και μόλις τον είδαν οι Κατηγορούμενοι, μπήκαν μέσα χωρίς την άδειά του και ο Κατηγορούμενος 1 του επιτέθηκε και τον κτύπησε με γροθιές στο πρόσωπο, με αποτέλεσμα ο Παραπονούμενος να πέσει ανάσκελα στο κρεβάτι. Κάθισε πάνω του και ξεκίνησε να τον κτυπά με γροθιές στο πρόσωπο και στο σώμα. Η Κατηγορούμενη 2 ξεκίνησε να τον κτύπα σε όλο του το σώμα με σπασμένο γυαλί μπουκάλας που κρατούσε. Σε κάποιοι στιγμή η Κατηγορούμενη 2, έβαλε και το δάκτυλο της στο μάτι του Παραπονούμενου τραυματίζοντας τον με το νύχι της. Η Κατηγορούμενη 2 βιντεογραφούσε με κινητό τηλέφωνο το περιστατικό.

Στις 29/7/2026, ο Παραπονούμενος έδωσε και γραπτή κατάθεση στην οποία ανέφερε ότι στις 21/7/2026 το βράδυ, βγήκαν για φαγητό ο ίδιος, η σύζυγός του και οι Κατηγορούμενοι 1 και 2. Γύρω στις 01:00 με 01:30 της 22/7/2026, επέστρεψαν στην οικία του Παραπονούμενου και στη συνέχεια ο Παραπονούμενος με τον Κατηγορούμενο 1 κάθισαν έξω σε τραπέζι και συζητούσαν μεταξύ τους για κάποια θέματα που είχαν. Ο Κατηγορούμενος 1 σηκώθηκε ξαφνικά και διαπληκτίστηκαν. Ο Κατηγορούμενος 1 έσπρωξε τον Παραπονούμενο δυνατά με τα δύο του χέρια στο στήθος, με αποτέλεσμα ο Παραπονούμενος να κτυπήσει στον τοίχο που βρισκόταν πίσω του και να πέσει στο έδαφος. Ο Κατηγορούμενος 1 ξεκίνησε να γρονθοκοπεί τον Παραπονούμενο στο πρόσωπο. Κατά τη διάρκεια της επίθεσης ήταν παρούσα και η Κατηγορούμενη 2. Στη συνέχεια, οι Κατηγορούμενοι 1 και 2 μάζεψαν τα πράγματά τους και έφυγαν από την οικία του Παραπονούμενου, ο οποίος τους φιλοξενούσε κατά τη διάρκεια των διακοπών τους.

Στις 24/7/2026, ο Παραπονούμενος είχε πόνο στα πλευρά του σώματός του και έτσι είχε πάει για εξετάσεις την ίδια μέρα και ώρα 10:45 το πρωί. Η επί καθηκόντι ιατρός που τον εξέτασε, ανέφερε ότι τα τραύματα προήλθαν από την πτώση του στο έδαφος. Την ίδια μέρα συναντήθηκε με τον Κατηγορούμενο 1 και σύμφωνα με τον Παραπονούμενο, αυτός απολογήθηκε στον Κατηγορούμενο 1 για ό,τι συνέβη μεταξύ τους καθώς ήθελε να σώσει τη μεταξύ τους σχέση, λόγω των θεμάτων που είχαν μεταξύ τους. Στη συνέχεια, ο Κατηγορούμενος 1 ξεκίνησε να αποστέλλει μηνύματα προς τον Παραπονούμενο.

Στις 27/7/2026, ο Παραπονούμενος είχε πάει για φαγητό με τη σύζυγό του και μερικούς φίλους και ενώ βρισκόταν εκεί, ξεκίνησε να λαμβάνει μηνύματα από τον Κατηγορούμενο 1 και του έστειλε μια φωτογραφία που απεικόνιζε τον ίδιο και την παρέα του στο εστιατόριο που βρισκόταν εκείνη την στιγμή. Ο Παραπονούμενος έκανε *block* τον Κατηγορούμενο 1. Στη συνέχεια, η ώρα 23:00, ο Παραπονούμενος και η σύζυγός του (ΜΚ1) επέστρεψαν στην οικία τους και ενώ κοιμόντουσαν, ο Παραπονούμενος άκουσε θόρυβο, ωσάν κάποιος να κλωτσούσε το παράθυρο και φωνές. Αντιλήφθηκε ότι ήταν έξω οι Κατηγορούμενοι και φώναζαν και ο Παραπονούμενος άνοιξε τη συρόμενη γυάλινη πόρτα της βεράντας για να δει τι συμβαίνει. Τότε ο Κατηγορούμενος 1 με τη Κατηγορούμενη 2, εισήλθαν εντός, χωρίς την άδεια του. Ο Κατηγορούμενος 1 έσπρωξε τον Παραπονούμενο πάνω στο κρεβάτι, έπεσε από πάνω του και ξεκίνησε να τον γρονθοκοπεί στο πρόσωπο και στο κεφάλι. Τον κτυπούσε στα ίδια σημεία με το αγκώνα του χεριού του. Επίσης ο Κατηγορούμενος 1, κρατούσε τον Παραπονούμενο με λαβή πνιγμού για να τον ακινητοποιήσει στο κρεβάτι. Καθώς ο Κατηγορούμενος 1 τον κτυπούσε, ο Παραπονούμενος ένωσε την Κατηγορούμενη 2 να τον τραυματίζει στα πόδια και στην περιοχή της πλάτης του. Περιέγραψε την αίσθηση σαν να τον μαχαίρωνε με κάποιο αιχμηρό αντικείμενο που δεν μπορούσε εκείνη τη στιγμή να δει. Ο Παραπονούμενος ανέφερε ότι η Κατηγορούμενη 2 κρατούσε το κινητό της και μιλούσε με βιντεοκλήση με άλλο πρόσωπο και έσπρωξε το κινητό της προς το πρόσωπο του και σε κάποια στιγμή η Κατηγορούμενη 2 προσπάθησε να του βγάλει το μάτι του με το νύχι της.

Ο Παραπονούμενος μετέβη στο Τ.Α.Ε.Π. του Γενικού Νοσοκομείου Αμμοχώστου και τα τραύματά του καταγράφηκαν σε ιατρική έκθεση. Υπήρχαν θλαστικά τραύματα και μεταξύ άλλων, έγινε συρραφή τραυμάτων, διενεργήθηκε αξονική τομογραφία στο

κεφάλι και ακτινογραφίες. Οι εξετάσεις κατέδειξαν ότι υπήρχε υποσκληρίδιο αιμάτωμα αριστερά βρεγματοκροταφικά και ο Παραπονούμενος εισήχθη στη χειρουργική κλινική για περαιτέρω αντιμετώπιση.

Αφού ζητήθηκε σχετική διευκρίνιση, η συνήγορος πρόσθεσε ότι ο Παραπονούμενος έλαβε εξιτήριο από το Νοσοκομείο, όμως, στις 4/8/2026 επέστρεψε στο Νοσοκομείο γιατί είχε ζαλάδες και φωτοφοβία. Έγινε αξονική τομογραφία, ήταν καθαρή και ο Παραπονούμενος, σύμφωνα με την ενημέρωση της οποίας έτυχε η συνήγορος, έλαβε εκ νέου εξιτήριο από το Νοσοκομείο στις 5/8/2026.

Τα κινητά τηλέφωνα των Κατηγορουμένων παραλήφθηκαν ως τεκμήρια. Παραλήφθηκαν, επίσης, τα γυαλιά από τη γυάλινη μπουκάλα και το οπτικοακουστικό υλικό από τις κάμερες της οικίας του Παραπονούμενου.

Ο Κατηγορούμενος 1 στην ανακριτική κατάθεση που του λήφθηκε, παραδέχθηκε τη διάπραξη των αδικημάτων.

Η συνήγορος παρουσίασε, ως **Έγγραφο 1**, την Ιατρική Έκθεση ημερομηνίας 28/7/2026 που ετοιμάστηκε κατόπιν υποβολής του Παραπονούμενου στις απαιτούμενες εξετάσεις. Κατατέθηκε, επίσης, ως **Έγγραφο 2**, δέσμη φωτογραφιών που απεικονίζουν τους τραυματισμούς του Παραπονούμενου.

Αναφορικά με τα τεκμήρια που παραλήφθηκαν από την αστυνομία, η συνήγορος ζήτησε τις ακόλουθες οδηγίες:

Τα Τεκμήρια 1 και 2, δηλαδή τα κινητά τηλέφωνα των Κατηγορουμένων να επιστραφούν στους νόμιμους δικαιούχους τους με την ολοκλήρωση της διαδικασίας. Τα Τεκμήρια 5, 6, 11 και 12, κομμάτια από γυαλί της μπουκάλας, ο γυάλινος λαιμός της μπουκάλας με κόκκινη ουσία, να κατασχεθούν και καταστραφούν. Το Τεκμήριο 9 που αφορά στο περιεχόμενο των πλάνων του ΚΚΒΠ των Παραπονουμένων και το Τεκμήριο 15 που είναι ψηφιακός δίσκος με αποθηκευμένο οπτικοακουστικό υλικό, να κατασχεθούν και να καταστραφούν.

Όπως η συνήγορος ανέφερε, δεν εντοπίστηκαν οποιεσδήποτε προηγούμενες καταδίκες των Κατηγορουμένων 1 και 2.

Η ευπαίδευτη συνήγορος των Κατηγορουμένων συμφώνησε με τα γεγονότα, όπως αυτά εκτέθηκαν, και προχώρησε με την κατάθεση γραπτού κειμένου αγόρευσης για σκοπούς μετριάσμού της ποινής. Στην αγόρευσή της, η συνήγορος δηλώνει ότι οι Κατηγορούμενοι αντιλαμβάνονται πλήρως τη σοβαρότητα των αδικημάτων που διέπραξαν και εκφράζει την ειλικρινή απολογία τους. Η συνήγορος παρέπεμψε, επίσης, στην άμεση παραδοχή των Κατηγορουμένων, στην έμπρακτη μεταμέλειά τους, στα λευκά τους ποινικά μητρώα και στο γεγονός ότι οι Κατηγορούμενοι τελούσαν σε κατάσταση μέθης κατά την τέλεση των αδικημάτων με αποτέλεσμα να επηρεαστεί ο αυτοέλεγχός τους.

Αναφορικά με τα γεγονότα, η συνήγορος αναφέρει ότι οι Κατηγορούμενοι κατέφθασαν στην Κύπρο στις 20/7/2026 για διακοπές διάρκειας 10 ημερών. Σε σχέση με το περιστατικό της 22/7/2026, αναφέρει ότι αφού οι Κατηγορούμενοι είχαν βγει έξω για φαΐ μαζί με τον Παραπονούμενο και την MK1, μετέβησαν σε μπυραρία, κατανάλωσαν αλκοόλ και στη συνέχεια επέστρεψαν στην οικία του Παραπονούμενου και της MK1, οι οποίοι είναι οι γονείς του Κατηγορούμενου και τα πεθερικά της Κατηγορούμενης. Εκεί, ο Κατηγορούμενος και ο Παραπονούμενος συνέχισαν την κατανάλωση αλκοόλ και συζητούσαν, ενώ η MK1 και η Κατηγορούμενη πήγαν για ύπνο. Σε κάποια στιγμή, η συζήτηση του Κατηγορούμενου και του Παραπονούμενου κατέληξε στο θέμα της σωματικής και ψυχικής κακοποίησης που ο πρώτος έτυχε από τον τελευταίο κατά την εφηβεία του. Κατά τη συζήτηση ο Κατηγορούμενος ενθυμήθηκε περιστατικά ακραίας βίας εις βάρος του, με θύτη τον Παραπονούμενο ενώ ο τελευταίος φάνηκε στον Κατηγορούμενο να αστειεύει. Αφού έλαβε χώρα το περιστατικό που αναφέρθηκε στα γεγονότα, οι Κατηγορούμενοι αποχώρησαν από την οικία του Παραπονούμενου, όπου μέχρι τότε φιλοξενούνταν και μεταφέρθηκαν σε ξενοδοχείο. Την επομένη, πατέρας και υιός αντάλλαξαν μηνύματα, στο πλαίσιο των οποίων ο Παραπονούμενος, σύμφωνα με τη συνήγορο, του απολογήθηκε. Η Κατηγορούμενη η οποία είναι σύντροφος του Κατηγορούμενου εδώ και 23 χρόνια, έζησε διάφορα περιστατικά μεταξύ του Κατηγορούμενου και του Παραπονούμενου. Αναφορικά με το περιστατικό της 28/7/2026, η συνήγορος αναφέρει ότι οι Κατηγορούμενοι βρίσκονταν σε μπυραρία και κατανάλωναν αλκοόλ. Ο δρόμος στον οποίο βρίσκονταν όταν επέστρεψαν στο

ξενοδοχείο, περνούσε από το σπίτι του Παραπονούμενου. Τελώντας σε κατάσταση μέθης, ο Κατηγορούμενος σταμάτησε μπροστά στο σπίτι. Η Κατηγορούμενη αρχικά παρέμεινε στο όχημα, αλλά λόγω του ότι η κατάσταση παρεκτράπηκε κατέβηκε. Συνεπεία της μέθης και του όλου ιστορικού, η Κατηγορούμενη έχασε τον αυτοέλεγχό της ενεπλάκη στη διάπραξη των αδικημάτων.

Αποτέλεσε, βάσει των ανωτέρω, θέση της συνηγόρου ότι, ήταν τα συσσωρευμένα αισθήματα θυμού και πόνου του Κατηγορούμενου, συνεπεία της βίαιης συμπεριφοράς του Παραπονούμενου προς αυτόν και η κατανάλωση αλκοόλ η οποία οδήγησε στην απώλεια του αυτοελέγχου του, που οδήγησαν τον Κατηγορούμενο στη διάπραξη των επίδικων αδικημάτων.

Με την αγόρευσή της, η συνήγορος αναφέρεται και στις προσωπικές περιστάσεις των Κατηγορουμένων, αφού προηγουμένως δήλωσε ότι δεν καθίστατο απαραίτητη η ετοιμασία εκθέσεων του Γραφείου Ευημερίας για τον σκοπό αυτό. Στο πλαίσιο αυτό, η συνήγορος ανέφερε ότι ο Κατηγορούμενος έχει δική του επιχείρηση στο Ηνωμένο Βασίλειο στην οποία εργοδοτεί 15 άτομα. Ενδεχόμενη, δε, παρατεταμένη απουσία του ενέχει τον κίνδυνο απώλειας του εισοδήματός του, της εργασίας του και του προσωπικού του. Οι Κατηγορούμενοι έχουν στεγαστικό δάνειο. Ο υιός των Κατηγορουμένων, ηλικίας σήμερα 18 ετών αντιμετωπίζει νευροαναπτυξιακές δυσκολίες και είναι πλήρως εξαρτώμενος από τους Κατηγορούμενους, οι οποίοι είναι οι βασικοί πάροχοι και φροντιστές του. Η Κατηγορούμενη αντιμετωπίζει αριθμό προβλημάτων υγείας όπως, ινομυαλγία, χρόνιο πόνο, δυσλειτουργία του εντέρου, ημικρανίες, άσθμα, PCOS και PTSD. Αναφορικά με τα ιατρικά προβλήματα της Κατηγορούμενης του υιού της, η συνήγορος υιοθέτησε το περιεχόμενο της δέσμης εγγράφων που κατέθεσε στο πλαίσιο της ένστασης της στην κράτηση των Κατηγορουμένων (βλ. **Έγγραφο Β**).

Η συνήγορος παρουσίασε, επίσης, επιστολές που οι Κατηγορούμενοι 1 και 2 αντίστοιχα, συνέταξαν προς τον Παραπονούμενο και τη ΜΚ1 (βλ. **Έγγραφα 3 και 4**), με τις οποίες, μεταξύ άλλων, εκφράζουν την απολογία τους.

Βάσει όλων των ανωτέρω, η συνήγορος εισηγείται, παραπέμποντας σε σχετική Νομολογία, ότι η οποιαδήποτε ποινή φυλάκισης ήθελε επιβληθεί στους Κατηγορούμενους, ενδείκνυται να τεθεί υπό αναστολή.

Έλαβα υπόψη μου όλα όσα τέθηκαν ενώπιον μου, τόσο στο πλαίσιο της έκθεσης των γεγονότων, όσο και για σκοπούς επιμέτρησης της ποινής. Προχωρώ να παραθέσω τους παράγοντες που θα ληφθούν υπόψη για σκοπούς καθορισμού της αρμόζουσας ποινής.

Τα αδικήματα που οι Κατηγορούμενοι έχουν παραδεχθεί είναι ιδιαίτερα σοβαρά, γεγονός το οποίο προκύπτει από τις προβλεπόμενες από τον Νόμο ποινές.

Συγκεκριμένα, το αδίκημα της συνωμοσίας προς διάπραξη κακούργηματος, στο οποίο αφορά η **1^η κατηγορία**, τιμωρείται, σύμφωνα με το **άρθρο 371** του **Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154**, με την επιβολή ποινής φυλάκισης επτά ετών ή προκειμένου για κακούργημα που επισύρει κατά ανώτατο όριο ποινή κατώτερη από τη φυλάκιση επτά χρόνων, σε τέτοια κατώτερη ποινή. Το αδίκημα του τραυματισμού, στο οποίο αφορά η **2^η κατηγορία**, τιμωρείται, σύμφωνα με το **άρθρο 234** του **Κεφ. 154**, με την επιβολή ποινής φυλάκισης τριών ετών. Παρά ταύτα, σε υποθέσεις της φύσης της παρούσας, τυγχάνει εφαρμογής το **άρθρο 4(2)(ια)** του **περί Βίας στην Οικογένεια (Πρόληψη και Προστασία Θυμάτων) Νόμου (Ν.119(Ι)/2000)**, σύμφωνα με το οποίο η προβλεπόμενη ποινή για το αδίκημα του τραυματισμού, όπως αυτό διαπράττεται εντός του οικογενειακού κύκλου, αυξάνεται στα πέντε έτη. Για το αδίκημα της **3^{ης}** και της **8^{ης} κατηγορίας**, το **άρθρο 243** του **Κεφ. 154** προνοεί για την επιβολή ποινής φυλάκισης τριών ετών. Για το αδίκημα της **4^{ης} κατηγορίας**, δηλαδή της απειλής, το **άρθρο 91Α** του **Κεφ. 154**, προνοεί για την επιβολή ποινής φυλάκισης τριών ετών. Για το αδίκημα της συμπεριφοράς που προκαλεί παρενόχληση, στο οποίο αφορά η **5^η κατηγορία**, το **άρθρο 3** του **Ν.114(Ι)/2021** προνοεί για την επιβολή ποινής φυλάκισης δύο ετών ή προστίμου ή και των δύο αυτών ποινών. Τέλος, το αδίκημα της **7^{ης} κατηγορίας**, δηλαδή της εισόδου σε ξένη περιουσία με σκοπό τη διάπραξη ποινικού αδικήματος, τιμωρείται, σύμφωνα με το **άρθρο 280** του **Κεφ. 154**, με την επιβολή ποινής φυλάκισης δύο ετών.

Περαιτέρω, σύμφωνα με τη σχετική νομολογία, το μέγιστο ύψος της ποινής που δύναται να επιβληθεί, όπως καθορίζεται από τη διά Νόμου προβλεπόμενη, αποτελεί και τη βάση από την οποία το Δικαστήριο ξεκινά την διεργασία του για σκοπούς επιμέτρησης και καθορισμού της ποινής (βλ. **Λεβέντης ν. Αστυνομίας (1999) 2 ΑΑΔ 632**, **Γενικός Εισαγγελέας ν. Αριστοτέλους (2004) 2 ΑΑΔ 166**). Συνεκτιμάται, δε, περαιτέρω, η ανώτατη προβλεπόμενη ποινή, με τα γεγονότα της κάθε υπόθεσης, τόσο για σκοπούς καθορισμού του είδους της ποινής, όσο και της έκτασής της (βλ. **Διευθυντής Τμήματος Επιθεώρησης Εργασίας ν. Χρυσοστόμου κ.α. (2002) 2 ΑΑΔ 575**).

Η σοβαρότητα του αδικήματος της 2^{ης} κατηγορίας αλλά και των κατηγοριών 3 και 8, προκύπτει και από τη σχετική επί του θέματος Νομολογία και παραπέμπω προς τούτο στην απόφαση **Γενικός Εισαγγελέας ν. Τόκκαλου (2001) 2 ΑΑΔ 95** στην οποία λέχθηκαν τα εξής:

«Η χρήση βίας κατά του συνανθρώπου συνιστά αδίκημα ιδιάζουσας σοβαρότητας· πλήττει το θεμελιώδες δικαίωμα της σωματικής ακεραιότητας του ατόμου το οποίο κατοχυρώνει το Άρθρο 7.1 του Συντάγματος και καταρρακώνει την αξιοπρέπειά του. Η ωμή χρήση βίας είτε ως μέσο επικράτησης, είτε ως μέσο εκδίκησης, είτε ως μέσο τιμωρίας, δεν έχει θέση στην κοινωνία των ανθρώπων. Η εκδήλωσή της πρέπει να τιμωρείται με την αυστηρότητα που επιβάλλει η σοβαρότητα του εγκλήματος και η ανάγκη για τη γενική καταστολή τέτοιας συμπεριφοράς.»

Παραπέμπω, περαιτέρω, στην υπόθεση **Γενικός Εισαγγελέας ν. Γεωργίου (2002) 2 ΑΑΔ 464**, στην οποία λέχθηκαν τα εξής:

«Η σοβαρότητα εγκλημάτων βίας στην οικογένεια είναι αυτόδηλη. Εκτός από το τραύμα που επιφέρουν, τείνουν να πλήξουν τη συνοχή της οικογένειας και την υπόσταση των μελών της.»

Περαιτέρω, σύμφωνα με τη σχετική επί του θέματος νομολογία, για αδικήματα οποία στρέφονται εναντίον της σωματικής ακεραιότητας και βρίσκονται στην πρώτη γραμμή της εγκληματικότητας, δικαιολογείται η επιβολή αποτρεπτικών ποινών (βλ. **Αστυνομία ν. Καλλιτσιώνη κ.α., Ποινικές Εφέσεις αρ. 223/2018 κ.α., απόφαση ημερομηνίας 27/11/2019**). Τα αδικήματα επιθέσεων, συνεπώς, θεωρούνται σοβαρά επειδή ενέχουν πράξεις που δημιουργούν αίσθημα φόβου και ανασφάλειας. Στρέφονται ενάντια στην προσωπικότητα, καταρρακώνουν την αξιοπρέπεια του ατόμου και πλήττουν το

θεμελιώδες δικαίωμα στη σωματική ακεραιότητα (βλ. **Θεοχάρους ν. Αστυνομίας (2008) 2 AAD 575**).

Σημειώνω, επίσης, την ιδιαίτερα ανησυχητική συχνότητα που παρατηρείται στη διάπραξη αδικημάτων της φύσης των επίδικων, για την οποία λαμβάνω δικαστική γνώση από τις υποθέσεις που καταχωρούνται και εκκρεμούν ενώπιον του Δικαστηρίου (βλ. **Abunazha ν. Δημοκρατίας (2009) 2 AAD 551, Selmani κ.α. ν. Δημοκρατίας, Ποινικές Εφέσεις αρ. 235/13 και 236/13, 5/10/2016, Γενικός Εισαγγελέας ν. Κύρρη, Ποινική Έφεση αρ. 70/2022, 7/2/2023**).

Στη βάση των ανωτέρω, προκύπτει ότι οι ποινές που πρέπει να επιβάλλονται για αδικήματα της φύσης των επίδικων, πρέπει να είναι ανάλογες της σοβαρότητάς τους και να ενέχουν το στοιχείο της αποτροπής, πρέπει δηλαδή να αποσκοπούν στην αποτροπή τόσο του ίδιου του παραβάτη, όσο και του κοινού και οποιωνδήποτε επίδοξων παραβατών από τη διάπραξή τους (βλ. **Πισκόπου ν. Δημοκρατίας (ανωτέρω)**).

Προχωρώντας, σημειώνω ότι οι παράγοντες που λαμβάνονται υπόψη για σκοπούς καθορισμού της αρμόζουσας ποινής είναι η έκταση της χρήσης βίας, τα μέσα που χρησιμοποιήθηκαν από τον δράστη, οι σωματικές βλάβες που προκλήθηκαν, το προβλέψιμο των βλαβών αυτών και οι επιπτώσεις τους στο θύμα (βλ. μεταξύ άλλων, **Γενικός Εισαγγελέας ν. Evans (2005) 2 AAD 639, Σακαρίδης κ.α. ν. Αστυνομίας (2011) 2 AAD 272 και Πισκόπου ν. Δημοκρατίας (1999) 2 AAD 342**). Λαμβάνεται, επίσης, υπόψη η παρουσία ή η απουσία προσχεδιασμού ως επιβαρυντικός ή μετριαστικός παράγοντας αντίστοιχα και αναλόγως του ποια είναι η περίπτωση (βλ. **Αχτάρ κ.α. ν. Αστυνομίας (2010) 2 AAD 397**).

Ως προς τον καθορισμό του είδους της ποινής για το αδίκημα της απειλής, λαμβάνεται υπόψη η σοβαρότητα της απειλής, το κατά πόσο συνδυάζεται με σωματική βία, ενώ εξετάζεται και η ύπαρξη ή μη προσχεδιασμού, απομόνωσης του θύματος, συνέργειας ομάδας ατόμων και η ύπαρξη ιστορικού απειλών προς το θύμα, στοιχεία τα οποία επενεργούν ως επιβαρυντικοί παράγοντες στην ποινική ευθύνη του εκάστοτε κατηγορουμένου. Ως μετριαστικοί παράγοντες, λαμβάνονται υπόψη, η ύπαρξη πρόκλησης, η απώλεια αυτοελέγχου και η μικρή διάρκεια. Στην υπόθεση **Σπετσιώτης**

ν. Αστυνομίας (2015) 2 ΑΑΔ 367, το Ανώτατο Δικαστήριο έκρινε ως ορθές τις πρωτοδίκως επιβληθείσες ποινές προστίμου των €1.000 για το αδίκημα της κοινής επίθεσης και των €1500 για το αδίκημα της απειλής, χωρίς να μπορούσε να αποκλειστεί και η επιβολή ποινής φυλάκισης, σε κατηγορούμενο που είχε απειλήσει και ακολούθως επιτεθεί στο θύμα σε πιστωτικό ίδρυμα, αρπάζοντας τον από το λαιμό, επειδή είχε απορριφθεί το αίτημα του για αναδιάρθρωση δανείου.

Των πιο πάνω λεχθέντων, στρέφομαι στις συνθήκες διάπραξης και λαμβάνω υπόψη μου ότι οι Κατηγορούμενοι επανέλαβαν την αξιόμιμτη συμπεριφορά τους εντός χρονικού διαστήματος έξι ημερών. Ενήργησαν, δε, σε συνέργεια μεταξύ τους, χωρίς όμως να παραγνωρίζω τον περιορισμένο βαθμό εμπλοκής της Κατηγορούμενης στην τέλεση του αδικήματος της 8^{ης} κατηγορίας, σε αντίθεση με τον ρόλο του Κατηγορούμενου (βλ. **Γερμανός Ανδρέας κ.α. ν. Δημοκρατίας (2013) 2 ΑΑΔ 525**). Σε σχέση δε με το περιστατικό της 28/7/2026, ότι δεν εντοπίζονται στοιχεία που να καταδεικνύουν πρόκληση από πλευράς του Παραπονούμενου.

Λαμβάνω, επίσης, υπόψη μου τους τραυματισμούς που προκλήθηκαν στον Παραπονούμενο όπως αυτοί καταγράφηκαν στα γεγονότα. Ο Παραπονούμενος νοσηλεύτηκε, απολύθηκε, επέστρεψε στο Νοσοκομείο και απολύθηκε εκ νέου, αφού η αξονική τομογραφία στην οποία υποβλήθηκε ήταν καθαρή. Λαμβάνω, όμως, υπόψη μου, τη σοβαρότητα των βλαβών του Παραπονούμενου. Υπέστη, μεταξύ άλλων, υποσκληρίδιο αιμάτωμα ως αποτέλεσμα του οποίου εισήχθη στη χειρουργική κλινική. Έγινε συρραφή των τραυμάτων του. Δεν εντοπίζεται, όμως, οποιαδήποτε αναφορά για μόνιμα κατάλοιπα στην υγεία του Παραπονούμενου συνεπεία των βλαβών που υπέστη. Η χρήση αντικειμένων για σκοπούς πρόκλησης των τραυματισμών που ο Παραπονούμενος υπέστη επίσης λαμβάνεται υπόψη, όπως και η βιντεοσκόπηση του περιστατικού από την Κατηγορούμενη.

Λαμβάνεται, περαιτέρω, υπόψη, ότι οι Κατηγορούμενοι ενήργησαν και στις δύο επίδικες περιπτώσεις με τον τρόπο που τους αποδίδεται και παραδέχθηκαν ενώ τελούσαν σε κατάσταση μέθης. Η συνήγορος δεν αμφισβήτησε ότι οι Κατηγορούμενοι είχαν πλήρη γνώση των ενεργειών τους, παρά τη μέθη τους. Η μέθη των Κατηγορουμένων, συνεπώς, λαμβάνεται υπόψη μετριαστικά ως παράγοντας ο οποίος

συνέβαλε στην κάμψη των αντιστάσεων και του αυτοελέγχου τους για τη διάπραξη των επίδικων αδικημάτων (βλ. **Γενικός Εισαγγελέας ν. Τσιολή (1991) 2 ΑΑΔ 194**).

Λαμβάνεται, τέλος, υπόψη, το γεγονός ότι οι απειλές των Κατηγορουμένων εναντίον του Παραπονούμενου συνδυάστηκαν με την χρήση βίας εις βάρος του.

Παρά τα πιο πάνω, σύμφωνα με τη Νομολογία, το καθήκον του Δικαστηρίου για εξατομίκευση της ποινής στη βάση των ιδιαίτερων περιστατικών της κάθε υπόθεσης δεν ατονεί, ανεξαρτήτως της σοβαρότητας του αδικήματος (βλ. **Θεοχάρους ν. Αστυνομία (2008) 2 ΑΑΔ 575**). Ταυτόχρονα, όμως, η εξατομίκευση της ποινής δεν θα πρέπει να οδηγεί και στην εξουδετέρωση της σοβαρότητας του αδικήματος όπως προκύπτει από το Νόμο ή του στοιχείου της αποτροπής (βλ. μεταξύ άλλων, **Γενικός Εισαγγελέας ν. Ευαγόρου (Αρ. 2) (2001) 2 ΑΑΔ 285**). Η κάθε περίπτωση, συνεπώς, εξετάζεται στη βάση των δικών της, ιδιαίτερων, περιστατικών και οι προηγούμενες αποφάσεις δεν παρέχουν πάντοτε ασφαλή καθοδήγηση, πέραν του προσδιορισμού των παραγόντων που δύνανται να ληφθούν υπόψη, είτε ως ελαφρυντικοί, είτε ως επιβαρυντικοί (βλ. **Μιχαήλ ν. Δημοκρατίας (2003) 2 ΑΑΔ 123**).

Λαμβάνω, συνεπώς, υπόψη μου, προς όφελος των Κατηγορουμένων, τους ακόλουθους ελαφρυντικούς παράγοντες:

- (i) Τα λευκά τους ποινικά μητρώα (βλ. μεταξύ άλλων **Γενικός Εισαγγελέας ν. Λουκά (1992) 2 ΑΑΔ 241, Χριστοδούλου ν. Αστυνομίας (2010) 2 ΑΑΔ 22, Κύρκος ν. Αστυνομίας (2013) 2 ΑΑΔ 211**).
- (ii) Την άμεση παραδοχή τους ενώπιόν μου, η οποία οδήγησε στην εξοικονόμηση πολύτιμου δικαστικού χρόνου (βλ. **Χαρτούπαλλος ν. Δημοκρατίας (2002) 2 Α.Α.Δ. 28**) και στην αποφυγή προσκόμισης μαρτυρίας από τον Παραπονούμενο σε σχέση με τα επίδικα περιστατικά.
- (iii) Την πλήρη συνεργασία τους με τις Αστυνομικές Αρχές, κατόπιν σύλληψής τους. Ο Κατηγορούμενος έδωσε κατάθεση στο πλαίσιο της οποίας παραδέχθηκε το σύνολο των αδικημάτων που διερευνώντο εναντίον του. Η παραδοχή του αυτή συνέβαλε στην ταχεία ολοκλήρωση της διερεύνησης της υπόθεσης.

- (iv) Την απολογία και μεταμέλειά τους, όπως αυτή εκφράστηκε μέσω της συνηγόρου τους. Η μεταμέλεια τους προκύπτει ως έμπρακτη, ένεκα της άμεσης παραδοχής τους ενώπιον μου και της Αστυνομίας.
- (v) Τις ηλικίες και τις προσωπικές και οικογενειακές τους περιστάσεις όπως αυτές εκτέθηκαν ενώπιον μου από τη συνήγορο τους και καταγράφονται λεπτομερώς ανωτέρω. Ειδικότερα, λαμβάνω υπόψη μου ότι ο Κατηγορούμενος διατηρεί επιχείρηση με 15 υπαλλήλους, οι οποίοι εξαρτώνται από την εργασία που τους παρέχει. Τα σοβαρά προβλήματα υγείας που η Κατηγορούμενη αντιμετωπίζει, τα οποία άπτονται της σωματικής και ψυχικής της υγείας. Το γεγονός ότι ο 18χρονος υιός τους εξαρτάται πλήρως από τους Κατηγορούμενους για σκοπούς φροντίδας, βοήθειας και βιοπορισμού του, συνεπεία των σοβαρών προβλημάτων υγείας που αντιμετωπίζει.
- (vi) Επανερχόμενος στα γεγονότα, λαμβάνω υπόψη μου ότι, όπως η συνήγορος ανέφερε και δεν αμφισβητήθηκε, ο Κατηγορούμενος διέπραξε τα επίδικα αδικήματα ενόσω τελούσε υπό έντονη συναισθηματική φόρτιση. Η συνήγορος αναφέρθηκε σε αριθμό περιστατικών βίας που ο Κατηγορούμενος υπέστη με θύτη τον πατέρα του κατά τη διάρκεια των παιδικών του χρόνων. Η συνήγορος αναφέρθηκε σε κτυπήματα στο κεφάλι του Κατηγορούμενου, στο σώμα του και στη χρήση αντικειμένων για σκοπούς πρόκλησης τους. Αυτά τα περιστατικά, στα οποία γίνεται αναφορά και στις επιστολές Έγγραφα 3 και 4, ήταν η αιτία της διαφωνίας που προέκυψε μεταξύ Παραπονούμενου και Κατηγορούμενου, ως αποτέλεσμα της οποίας ο Κατηγορούμενος διέπραξε τα επίδικα αδικήματα εις βάρος του πατέρα του.
- (vii) Έλαβα, τέλος, υπόψη μου, ότι οι Κατηγορούμενοι τελούν υπό κράτηση για τους σκοπούς της παρούσας υπόθεσης από την πρώτη τους εμφάνιση ενώπιον μου.

Παρά ταύτα, σημειώνω ότι τα πιο πάνω, δεν μπορούν καθ' οιονδήποτε τρόπο να επηρεάσουν την ανάγκη επιβολής αποτρεπτικής ποινής. Όπως εξάλλου έχει πάγια νομολογηθεί, σε αδικήματα για τα οποία αρμόζει η επιβολή αποτρεπτικής ποινής, οι

προσωπικές περιστάσεις των κατηγορουμένων είναι ήσσονος σημασίας (βλ. **Παναγιώτου ν. Αστυνομίας (2001) 2 ΑΑΔ 540**).

Των πιο πάνω λεχθέντων, στρέφωμαι στο ζήτημα της αρμόζουσας, υπό τις περιστάσεις, ποινής.

Εξισορροπώντας τη σοβαρότητα των αδικημάτων, τις συνθήκες διάπραξης, την έξαρση που παρατηρείται στη διάπραξή τους και την ανάγκη επιβολής αποτρεπτικών ποινών αφενός, με τους πιο πάνω αναφερόμενους ελαφρυντικούς παράγοντες αφετέρου, κρίνω ότι η αρμόζουσα, υπό τις περιστάσεις, ποινή για τους Κατηγορούμενους δεν μπορεί να είναι άλλη από αυτή της φυλάκισης. Τούτο διότι οι ελαφρυντικοί παράγοντες που λήφθηκαν υπόψη, ήταν εν προκειμένω ικανοί να περιορίσουν την ποινή ως προς την έκτασή της, αλλά όχι ως προς το είδος της. Οποιαδήποτε άλλη ποινή θα παραγνώριζε πλήρως τη σοβαρότητα των αδικημάτων που οι Κατηγορούμενοι διέπραξαν και θα έστελνε λανθασμένα μηνύματα αφού δεν θα εξυπηρετούσε το σκοπό της αποτροπής τόσο των ίδιων των Κατηγορουμένων, αλλά και επίδοξων παραβατών, λαμβανομένου μάλιστα υπόψη ότι πρόκειται για αδικήματα τα οποία διαπράττονται με ιδιαίτερα ανησυχητική συχνότητα η οποία επιμαρτυρείται από τις υποθέσεις που καταχωρούνται και εκκρεμούν ενώπιόν μου.

Κατά συνέπεια και διατηρώντας κατά νου την αρχή της συνολικότητας και της αναλογικότητας της ποινής, επιβάλλονται στους Κατηγορούμενους 1 και 2 οι ακόλουθες ποινές:

- Ποινή φυλάκισης **12 μηνών** σε έκαστο Κατηγορούμενο στη **2^η κατηγορία**.
- Ποινή φυλάκισης **6 μηνών** σε έκαστο Κατηγορούμενο στη **4^η κατηγορία**.
- Ποινή φυλάκισης **4 μηνών** σε έκαστο Κατηγορούμενο στη **5^η κατηγορία**.
- Ποινή φυλάκισης **4 μηνών** σε έκαστο Κατηγορούμενο στη **7^η κατηγορία**.
- Ποινή φυλάκισης **6 μηνών** στον Κατηγορούμενο 1 στη **8^η κατηγορία**.
- Ποινή φυλάκισης **3 μηνών** στην Κατηγορούμενη 2 στην **8^η κατηγορία**.

Δεν επιβάλλεται **καμία ποινή** στους Κατηγορούμενους στην **3^η κατηγορία**, τα γεγονότα της οποίας περιλαμβάνονται σε αυτά της **2^{ης} κατηγορίας**.

Ενόψει της επιβολής των πιο πάνω ποινών σε σχέση με τα βασικά αδικήματα που οι Κατηγορούμενοι διέπραξαν, δεν επιβάλλεται στους Κατηγορούμενους **καμία ποινή στην 1^η κατηγορία** (βλ. **Κουλουντή ν. Αστυνομίας (2015) 2 ΑΑΔ 870**).

Οι πιο πάνω ποινές να συντρέχουν, εφόσον αφορούν σε αδικήματα τα οποία διαπράχθηκαν στο πλαίσιο μιας ενιαίας αδιοπρακτικής συμπεριφοράς από πλευράς των Κατηγορουμένων.

Αναφορικά με τα τεκμήρια, δίδονται οι ακόλουθες οδηγίες: (i) Τα Τεκμήρια 1 και 2, δηλαδή τα κινητά τηλέφωνα των Κατηγορουμένων να επιστραφούν στους νόμιμους δικαιούχους τους με την ολοκλήρωση της διαδικασίας. (ii) Τα Τεκμήρια 5, 6, 11 και 12, κομμάτια από γυαλί της μπουκάλας, ο γυάλινος λαιμός της μπουκάλας με κόκκινη ουσία, να κατασχεθούν και καταστραφούν. (iii) Το Τεκμήριο 9 που αφορά στο περιεχόμενο των πλάνων του ΚΚΒΠ των Παραπονουμένων και το Τεκμήριο 15 που είναι ψηφιακός δίσκος με αποθηκευμένο οπτικοακουστικό υλικό, να κατασχεθούν και να καταστραφούν.

Προχωρώ στο σημείο αυτό να εξετάσω το ενδεχόμενο αναστολής των ποινών φυλάκισης που επιβλήθηκαν δυνάμει των προνοιών του **περί της Αναστολής της Εκτελέσεως Ποινής Φυλακίσεως εις Ωρισμένες Περιπτώσεις Νόμου του 1972 (Ν. 95/1972)**.

Σύμφωνα με το **άρθρο 3(2) του Ν. 95/1972**, όπως τροποποιήθηκε, το Δικαστήριο διατηρεί τη διακριτική ευχέρεια να διατάξει την αναστολή εκτέλεσης ποινής φυλάκισης, εάν τούτο δικαιολογείται από το σύνολο των περιστάσεων της υπόθεσης και τις προσωπικές περιστάσεις του κατηγορούμενου (βλ. επίσης **Γενικός Εισαγγελέας ν. Τζαουχάρη (2005) 2 ΑΑΔ 161, Κωνσταντίνου ν. Αστυνομίας (2009) 2 ΑΑΔ 583**).

Σύμφωνα με την **Ιωσήφ ν. Δημοκρατίας (2012) 2 ΑΑΔ 930** το βασικό ερώτημα που τίθεται είναι κατά πόσο, ισοζυγίζοντας το σύνολο των περιστάσεων, θα δικαιολογείτο να δοθεί στον εκάστοτε κατηγορούμενο μια δεύτερη ευκαιρία. Τούτο συνεπάγεται την εκ νέου θεώρηση των συνθηκών διάπραξης του αδικήματος και των προσωπικών περιστάσεων του κατηγορούμενου και την απόδοση **διπλής βαρύτητας** σε όλους τους

σχετικούς με το αδίκημα και τον αδικοπαραγόντα παράγοντες (είτε επιβαρυντικούς, είτε ελαφρυντικούς) οι οποίοι θα μπορούσαν να επηρεάσουν την απόφαση του Δικαστηρίου για την αναστολή ή όχι της ποινής.

Σύμφωνα με τη Νομολογία, παράγοντες που λαμβάνονται υπόψη είναι η σοβαρότητα των περιστατικών και το κίνητρο, το μητρώο του κατηγορούμενου, η αναγκαιότητα αποτροπής και η διαγωγή του κατηγορούμενου μετά τη διάπραξη του αδικήματος, ιδιαίτερα η παρουσία ή η απουσία στοιχείων μεταμέλειας (βλ. **Γενικός Εισαγγελέας ν. Φανιέρου (1996) 2 ΑΑΔ 303**).

Των πιο πάνω λεχθέντων, επανέρχομαι στα όσα τέθηκαν ενώπιον μου και σημειώνω τα εξής.

Τα επίδικα αδικήματα είναι ιδιαίτερα σοβαρά. Τόσο αντικειμενικά, όσο και λόγω της φύσης τους και των συνεπειών που επιφέρουν στα θύματα και στον θεσμό της οικογένειας. Παρά ταύτα, κρίνω ότι έχουν τεθεί ενώπιον μου τέτοιοι λόγοι που δικαιολογούν την αναστολή των ποινών που επιβλήθηκαν.

Συγκεκριμένα, τα λευκά τους ποινικά μητρώα, η άμεση παραδοχή τους ενώπιον μου, η συνεργασία τους με την αστυνομία, η απολογία και η έμπρακτη μεταμέλειά τους, η οποία προκύπτει από την παραδοχή τους αλλά και από την όλη διαγωγή τους ενώπιον μου και οι προσωπικές του περιστάσεις, αποτελούν, κατά την κρίση μου, παράγοντες που δικαιολογούν, στην προκειμένη περίπτωση, την αναστολή των ποινών φυλάκισης που επιβλήθηκαν, ώστε να τους δοθεί μία δεύτερη ευκαιρία να αποδείξουν ότι δεν θα διαπράξουν ξανά οποιοδήποτε παρόμοια ή άλλης φύσης αδικήματα.

Είμαι, περαιτέρω, της γνώμης ότι με την αναστολή των ποινών που επιβλήθηκαν, δεν ατονεί το στοιχείο της αποτροπής, αλλά αντίθετα, η αναστολή της εκτέλεσης αρμόζει στα πρόσωπα των ενώπιον μου Κατηγορουμένων και θα επενεργήσει ως «δαμόκλειος σπάθη» και αποτρεπτικά σε σχέση με τη διάπραξη αδικημάτων από πλευράς τους στο μέλλον.

Κατά συνέπεια, οι συντρέχουσες ποινές φυλάκισης των Κατηγορουμένων 1 και 2 αναστέλλονται για περίοδο τριών ετών από σήμερα.

(Εξηγείται η φύση της ποινής φυλάκισης με αναστολή στους Κατηγορούμενους 1 και 2)

(Υπ.)

, Ε.Δ.

Πιστό Αντίγραφο

Πρωτοκολλητής